

Beviser baade paa taknemlig Hengivenhed og paa Harmen over den Adfærd, der blev vist imod ham. Da det blev bekendt, at han havde indgivet sin Afskedsansøgning, tog nogle Vejlbysfolk endog Mod til sig og begyndte en Indsamling af Penge til Indkøb af en Sølvkaffekande og en Lænestol, der — ligesom i sin Tid ved Provst Tønnesens Forflyttelse — skulde overrækkes ved Afrejsen.

I det hele var den gamle Strid mellem Skibberup og Vejlbys nu igen brudt ud i lys Lue, og den før saa samdrægtige Menighed befandt sig i en fuldkommen Opløsningstilstand. Sogneraadformanden var efter sit Fald sunket ned til sit gamle Liv med Drik og Kortspil, og han trak flere og flere af sine Vejlbysvenner med sig til sine Svirelag. Derimod var Niels, der stadig betragtedes som en Martyr for den gode og hellige Sag, steget det første Skridt til Vejrs mod sine Drømmes Maal. Ved Maren Smeds stadig mere besøgte Bønnemøder var han begyndt at uddanne sig til vandrende Missionsprædikant, i hvilken Anledning han havde anskaffet sig bred Hat og mørkeblaa Brillen.

I Præstegaarden laa man i fuld Oprydning. Emanuel, der pludselig havde mistet al Interesse for sin Bedrift og blot ønskede at blive Besværet med Mark og Stald kvit saa hurtigt som muligt,